

K e b e l j .

Župna c. sv. Marjete.

Dekanija Slov. Konjice.

Notranjščina: Prezbitერიj ima nad svodnimi kapami slikano kupolo: odprto nebo s sv. Marjeto obdano od angelov in dvigajočo se proti nebu. Arhitekturno je ideja oprta na resnično arhitekturo svoda in je konsekvентno izpeljana; venci cvetlic in vaze s cveticami. Na južni steni je poslikano polje med oknom in vratmi v zakristijo. V spodnjem medaljonu kroti sv. Marjeta zmaja. V zgornjem medaljonu je sv. Marjeta z nagimi prsmi; dva rablja jo žgeta z gorečimi bakljami. Ob vratih v zakristijo je rumen zastor. Nad vratmi je medaljon s sliko: obglavljenje sv. Katarine v pokrajini. Severna stena je edino poslikano polje ob slavoloku: V spodnjem medaljonu je prikazano bičanje sv. Marjete, v zgornjem medaljonu: sv. Marjeta moli v pokrajini s kravami. V slavoloku sta na vrhu dva medaljona. Na južni strani je sv. Marjeta pri obglavljenju; dva angela neseta njeno dušo Bogu Očetu; duša ima obliko belega bisera v školjki. Zgoraj je napisni trak: AD CaeLos Me ferte aC sponso offerte. Na severni strani slavoloka: sv. Marjeta kleči, v rokah ima školjko z biserom; nad njo je Bog Oče z žezlom, katerega vrh ima obliko človeškega obraza, od katerega izhajajo žarki. Na traku je napisano: SoLem ConCeDe. Ladja: Arhitektonska ideja stropa je ista kot v prezbitერიju: dva medaljona, okrogla obroča, z odprtim pogledom v nebo. V prvem medaljonu pri slavoloku je naslikan Kristus na križu v pokrajini z Marčjo, Janezom in Marijo Magdaleno. V drugem medaljonu: Simon pomaga Jezusu nositi križ. V zaklinkih /Zwieckel/ pod obroči nad pilastri: na severni strani: v zap. zaklinki: angel z bičem in s sulico z gobo; v vzhodnem zaklinki: angel z železno rokavico. 2. na južni strani v vzhodnem zaklinki: angel z mečem, ki se ga drži uho Malhovo, in z mošnjo v levici; v zapadnem zaklinki: Veronikin potni prt in trnjeva krona. - V svodnih kapicah med temi zaklinki počenši na vzh. strani južne stene ob slavoloku: Na južni steni: 1. Putto z vrčem in krožnikom ter prtom /Pilati si umiva roke/, putto z vrvjo. 2. Dva leteča putta kažeta proti nebu. 3. Dva putta, eden leti in kaže pred se, drugi ima roke sklenjene k molitvi. - Lok nad korom ima za-

stor, ki ga držita oziroma dvigujeta dva jokajoča p putta.- Na severni steni od zapada počenši: 1.putto z butaro šib, putto s trsom. 2.putto s kockami, putto z lestvijo. 3.putto z žebli, putto s kladivom in kleščami.- Nad slavolokom je tudi zastor.- Na južni steni ladje je poslikano polje med obema oknoma. V trikotnem polju med zaklinki svoda je naslikana poslednja sodba v tradicionalni kompoziciji: Kristus sedi na mavrici, okoli njegove glave glorijski angeli, en angel ob njegovi desni drži križ trpljenja. Na levi kleči pred grupo svetnic Marija, na desni pred grupo svetnikov sv. Janez Krstnik. Štirje angeli-putti trobajo k vstajenju. Spodaj je polje, na katerem vstajajo iz grobov naga telesa, po potrebi vselej spodobno zakrita.- Pod to sliko je v medaljonu na levi zidan odprt prostor, v katerem so zložene mrtvaške glave, na desni se odpira pogled v daljavo in je postavljenih nekaj skal; spredaj je mrtvaška krsta, pokrita z mrtvaškim črnim prtom z belim križem; na krsti stoji prelomljena sveča, pred njo pa sedi na veliki obli putto in dela mehurčke.- Na severni steni nad vhodom sta dva putta, v trikotnem polju pa so prikazana nebesa. Zgoraj je sv. Trojica, pod njo Marija. Ob straneh so na desni mučenice, na levi mučenci; spodaj je še ena velika skupina v oblakih, v sredini skupine je sv. Peter.- V zapadnem polju severnem stene sedaj ni nič. Sterni je našel popolnoma uničene ostanke pekla. Na balustradi koraja so 4 slike, lahko slikane; posebno zadnji dve sta posebno lepi; začeni od leve: 1. Oljska gora brez apostolov, 2. Kristus, privezanega k stebru bičajo, 3. Kristusa snemajo s križa, 4. Kristusa polagajo v grob.

Oznaka slik: Perspektivne virtuoznosti ta slikar nikjer ne zasleduje; tega ne opažamo niti na slikah na stropu, ki so kljub konsekvntnemu provedenju arhitektonske ideje vendar čisto ravno zamišljene in izvedene v vertikalnem smislu. Tipi so lepi; posebno Marjeta je idealen tip žene v duhu benečanskega baroka. Način slikanja je hiter; posebno karakterističen je v tem oziru snemanje s križa in polaganje v grob, izdelano v hitri tehniki takratnih Benečanov. Simon je izborna postava s plšasto gla-

vo in spominja na tozadevne starčevske tipe italijanskega baroka. Obrazi so slikani zelo fino, toda z močnim povdarkom ust, oči in nosa. Obleke so velikopotezno gubane z isto svetlejšo in temnejšo barvo; konture so samo na gotovih mestih povdarjene. Barve so: zelena, rdeča, sinja, rumena in lila in so zelo fino in delikatno uglašene. tako da je nastrojenje restavriranega pristora neprimerno enotno. Tudi oprava se lepo ujema z vso slikarijo, samo baldahin z Marijinim kipom je odveč in za prižnico ni pravega prostora; zato je cerkev malo prenapolnjena. Freske je osnažil in popravil Sterner in se dobro držijo. Mitje z vodo in milom je rešilo celo najbolj potemnele slike. Dopolnjene so: sv. Marjeta /glava in nekaj drugih delov/, sv. Janez in sv. Magdalena na sliki križanja /mnoge dopolnitve/, deloma slika Kristus nosi težki križ. Peščen omet je grob in poln svetlih točk sljude. Slikano je bilo na precej suh omet. Slog slikarije je deloma soroden slogu slik v Marijini kapeli v Slov. Bistrici; ali ni mogoče tudi to Strauss? Zelo značilni so n. pr. prsti nagih nog, ki so v spodnjem delu nenavadno šibke; prsti so nenavadno podaljšani. Nova okna so slikana.

O p r a v a : Veliki oltar iz 1. pol. 19. stoletja ni nič posebnega. Tabernakelj iz 1. pol. 19. stoletja je mogoče istočasen z oltarjem; čeden je in bi bilo škoda, da se uniči. Dva stranska oltarja sta iz drge polovice 17. stoletja in mogoče istodobna s prižnico. Oba kipa na oltarjih sta iz 19. stoletja in sta brez vrednosti. Bela in zlat barva na oltarjih in prižnici ne odgovarja in bi jih bilo treba prvotno pobarvati. Arhitektura je koštanjeva; obrazi so polihromirani; Obleke imajo zlato podlago in rdeče ter plave lazure; ornamenti so zlati z rdeče laziranimi jezički. Oba tabernaklja na stranskih oltarjih sta ničvredna in odveč. Prižnica je zelo čedna; na balustradi so kipi 4 kipi evangelistov in Zveličarja; na stebrih so angelske glave, enako na ~~stebrih~~ konzolah pod stebri. Na strehi so angelci. V ozadju je dobra slika Matere božje iz konca 17. stoletja. Križev pot je moderno tirolsko delo.

K e b e l j - 4.
Župna c. sv. Marjete.
Dekanija Slov. Konjice.

Orgeljska omara je priprosto mizarsko delo brez vrednosti.

Pod zvonikom je kip sv. Marjete, odstavljen leta 1874. Zada je deloma razjeden od črvov. Treba ga je p impregnirati in naovo polihromirati, potem se ga lahko uporabi mesto dosedanjega.

Spovednica v zakristiji je Sojčevo delo.

Stele, Zap. XCVIII, 1920, 1-3.
Zap. LXXVII, 1921, 3-7'.
Zap. XXXIII, 1925, 39.